

Strulkalendern - Fallucka 9

Gammelkameleonten var värsta kamouflagekungen
kunde se ut som ett könshår på pungen
om han var tvungen
Ville han fira med en bira låtsades han va skummet
på nåt ljummet
glas i ett svartklubbsölflakshak
i hamnen såvida han inte fick smak
för nånting dyrare och finare
- en cognac eller vinare
på Stadshotellet
då kunde han istället
föreställa en kupa eller karaff
och aldrig fick han nåt straff
för han var självaste Gammelkameleonten
trodd att vara lika utdöd som dronten
men nej, han bara smälte in överallt
och det tyckte han var ballt
allt var ballt förutom en enda grej
han kunde inte hitta någon ödla, förlåt, tjej
när han presenterade sig
fattade brudarna ej
vem det var som talade
"var det radion som skvalade?",
kunde de undra fastän han stod där mitt framför
och försökte vara charmör
"ack ja, det är svårt att vara reptil
och inte ha någon egen stil",
suckade han när han ensam kurade för natten,
efter att ha druckit sista slatten
Hans eld var den största
men han hade inte ens sin första
kyss fått smaka,
än mindre hittat en maka
Så dog hans släkte ut
men allting var som det var förut
åtminstone för alla andra

och de var inte att klandra
för han var Gammelkameleonten, the King
av honom syntes ingenting.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Karlsson med Poeter.se id #3291 innehar upphovsrätten